

Ville Auvinen

10.6.2015

Ett kristet folk

Tanken att evangeliet skulle förkunnas för folken och att hela folk skulle omvända sig och bli kristna är inte speciellt endast för missionsbefallningen i Matteus (Matt 28:18–20), utan också i evangelierna hos Markus och Lukas omtalas folken som föremål för missionsarbetet. I sitt tal om den yttersta tidens händelser och den stora vedermodan säger Jesus i Markusevangeliet: ”Men först måste evangeliet predikas för alla folk” (Mark 13:10). När den uppståndne Kristus sänder ut sina lärjungar för att förkunna evangeliet säger han enligt Lukas: ”Omvändelse och syndernas förlåtelse skall predikas i hans namn för alla folk, med början i Jerusalem” (Luk 24:47). ”Folken till Kristus” bör alltså vara den gemensamma verksamhetssynen för Kristi universella kyrka.

I världen torde det inte finns alltför många folk som är officiellt kristna. Det gamla kristna Europa börjar rent av vara fientligt inställt till kristen tro trots att det allt fort i vissa länder finns en majoritet av befolkningen som är medlemmar i en

kristen kyrka. Nyligen fick jag tillsammans med tre studerande från STI besöka ett land vars president på 1990-talet utlyste sitt folk till ett kristet folk. Den överväldigande majoriteten av befolkningen är kristen, och kristendomen för dem är inte en gammal, död tradition utan en levande verklighet som man kan samtala om såväl med bekanta som med främlingar. Stora reklamskyltar vid städernas huvudvägar annonserar på samma sätt ut stora kristna möten och deras utländska talargäster som mobiltelefonanslutningar och investeringsmöjligheter som bankerna erbjuder. Den offentliga persontrafiken sköts av småbussar i vars fönster man kan se andliga slagord som berättar om ägarnas tro och då och då möter man i trafiken större bussar som transporterar någon kristen kyrkas medarbetare. En statstjänsteman kan på sitt bord hålla en Bibel och han skäms inte för att läsa den mitt under arbetsdagen trots att det medför ett avbrott i arbetet. Men varför behövs det fortfarande missionsarbete i Zambia?

Unga kristna kyrkor har en iver och en brinnande andlighet som man inte kan låta bli att glädjas över och kanske också lite avundas. Det fick vi uppleva när vi fick undervisa i den zambiska LECA-kyrkans (Lutheran Evangelical Church in Africa) seminarium för präster och evangelister. Under senare år har LECA upplevt kraftiga inre spänningar och stridigheter, men nu har man valt en ny ledning för kyrkan och den förefaller stå inför en ny början. Kyrkans medarbetare ser hoppfullt mot framtiden och vill verka för att kyrkan skall växa och bli starkare. De hade ställt upp som mål att en gång kunna sända en missionär till Finland. Jag hälsade redan på förhand den kommande missionären välkommen. Vi i det postkristna Europa behöver ny eld. Men även om våra bröder i Zambia har mycket iver finns det sådana brister i deras kunnande att vi teologer

från västerlandet med vår utbildning och vår långa tradition kan vara till hjälp. De hälsade oss välkomna att också i fortsättningen undervisa vid deras seminarier, ty de förstår vilken betydelse utbildningen har för att bygga upp kyrkan.

Missionsarbetet betyder inte att föra ut det goda från ett utvecklat västerland eller från norr till söder och öster, utan det är att ömsesidigt dela med sig av sitt och att ta emot av andra. Det handlar om att bygga upp Kristi ena kyrka såväl i väster och norr som i söder och öster. Vi kristna från olika delar av världen och olikartade förhållanden behöver varandra. Under en veckas seminarium på andra sidan ekvatorn fick vi uppleva kristen gemenskap. Samtidigt som vi fick dela med oss av vårt fick vi också bli uppbyggda av vår gemensamma tro.

VEDJAN

STI:s ekonomi är när sommaren börjar i ett mycket utmanande skede, särskilt på grund av förhöjningen av hyran för våra verksamhetsutrymmen vid årets början och på grund av extra betalningsförpliktelser under sommaren. Kan du tänka dig att ge t.ex. 10 € som en extra gåva till STI under sommaren? Om STI:s alla över 2000 understödande medlemmar bidrar med den summan, skulle vår ekonomi vara på säker grund och vi skulle klara våra förpliktelser. Tack för ditt stöd!

Ville Auvinen, generalsekreterare

Foto: Sinikka Ahvenainen